

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo
celo leto lir 40.
Na naročila brez do
poslane naročnine. se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št 45

V Gorici, v sredo 13. junija 1928

Leto XI.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglaš-
se računajo po dogo-
voru in se plačajo
naprej. — List izdaje
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli številka
Št. poš. tek. rač. 11/1147.
Telef. int. številka 36.

Še enkrat: beg z doma.

Nič si ne prikrivamo: marsikdo bo z neugodjem, celo z nevoljo prebral zgornji naslov. Zagodrnjal bo, da gospodje v Gorici ne vedo, kakšen je položaj na deželi. Če bi vedeli, kako je premnogim pri sedanjih razmerah nemogoče vztrajati, tako bo dokazoval sam sebi, bi ne pisali proti izseljevanju. Tu pa tam se bo mogoče porodila celo nelepa misel, da hočemo komu s svojim pisanjem zastaviti pot do sreče, da govorimo iz ozkosrčne zavisti in še kaj sličnega.

Vse take misli so zmotne in zgrešene. Vsa častna in borbena zgodovina »Gor. Straže« vendar krepko podpričuje, da smo se vedno borili in potegovali za dobrobit našega ljudstva. Saj smo tudi z zadnjim člankom dovolj jasno povedali, da presojamo vprašanje izseljevanja s širokega vidika splošne koristi. Za ohranitev naše domačije, za samoohrambo, za naš obstoj gre. Zato mora posameznik svoje zasebne koristi do skrajne meje podrediti dobrobiti celokupnosti. Izseljevanja radi tega ne smemo smatrati za kakšni šport ali za kako korajžno poskušnjo. Tudi ga ne smemo motriti z lahkomišelnostjo. Najmanj se pa smemo dati voditi od samopasne sebičnosti ali od varljivega pričakovanja. Prebridke in grozne za posameznika in skupnost so prepočastokrat posledice, ki nastanejo, če podležemo tem kvarnim vplivom.

Vprašanje izseljevanja je, ponavljamo še enkrat, važno in postane lahko usodno, zato ga moramo prejeti trezno in resno. Kadar se porodi v tebi misel na izselitev, ne bodi šlevast slabši, ampak mož. Najprej premisli in pretehtaj vzroke, ki te navajajo k izselitvi. Mimoide, trenutne zadrege in težave nikdar niso opravičljiv vzrok, da zapustiš svoj dom. Šele če je tvoj obstoj dejansko ogrožen, potem začni razmišljati kam, kako in kdaj te bo vodila pot v tujino. Pretehtaj dobro posledice, ki jih bo imel tvoj odhod v tvoji družini, na tvojem domu, v domači vasi. Pre-

računaj gospodarsko škodo, ki jo utрпиš ti in tvoji, ko zbiraš skupaj težke stotake, če ne tisočake, ki jih rebiš za pot. Koliko boš moral robotiti in stradati, preden boš prislužil samo ono, kar si si izposodil za stroške? Pomisli za koliko se bo zmanjšala odporna sila tvojega doma, ko tebe ne bo. Premisli, kako boš izpostavljen vsem nevarnostim gospodarskega in moralnega položaja, ko boš taval po mrzli tujini sam, brez ogrevajoče in očuvajoče ljubezni svojih dragih in domačije. Presodi, ali boš dovolj krepak, da ne vtoneš? Kako mislite o tem zlasti ve, slovenska dekleta, ko vas zapečljiva tujina tako miče in vabi?

Potem: kam se hočemo izseliti? Nikdar in nikoli se ne smemo prepustiti slepi sreči! Potrudimo se, da dobimo dobre in točne informacije o delovnih razmerah. Ali smo izučeni v kakšni obrti, v kakšni stroki, ki jo rabi dežela, v katero hočemo? Ali lahko računamo, da pridemo do zaslužka? Ne dajmo se motiti od površnih poročil prijateljev, ki so mogoče odšli pred nami. Saj je stara, a vedno nova pesem: Če jih gre iz kake vasi deset v svet, navadno komaj eden pride do primerne kruha. Ta potem bahavo piše o dobrotah, ki jih žviha. Ostali ne pišejo nič ali redko, in da svojce nekoliko potolažijo, slikajo svoj položaj bolj šikakor je. Vsi domačini pa nič ne vidijo nesreče devetih, ampak samo srečo desetega ter tuhtajo, kako bi čimprej zbežali za njim. Da silijo v nesrečo, nočejo uvideti.

Končno: premislimo tudi dobro, kako bomo potovali. Ne dajmo se v roke brezvestnim agentom, ki iz izseljeniških trpinov izjemajo kri in kujejo rumenjake. Saj imamo vendar priliko, da se posvetujemo z ljudmi, ki imajo čuteče srce, ki nam bodo šli po možnosti radevolje na roko.

Še mnogo bi lahko pisali o tem žalostnem predmetu, pa naj zadostuje. Upamo, da smo vsaj nekoliko vzbudili zavest, da nas nesmotreno in prenaglano izseljevanje nevarno vodi v pogubo.

Kaj se godi po svetu?

Pretekli teden je italijanska gornja zbornica razpravljala o proračunu zunanjega ministrstva. Govorili so bili kot po navadi strokovnjaki in stvarni ter brez privlačnosti za širše občinstvo. Zelo veliko pozornost pa je vzbudila vest, da bo v popoldanski seji dne 5. junija govoril načelnik vlade in zunanji minister Mussolini.

Mussolini govori.

Tista seja se je pričela ob štirih popoldne. Prvi je dobil besedo senator Cippico, ki je govoril o protitalijanskih izgredih v Dalmaciji. Silovito je napadel »stavkajoče dijaštvo, brezposelne fakine in udomačene komuniste« onkraj Jadranskega morja in omenil »veleizdajo v Rapallo«.

Takoj za njim je stopil na govorniški oder ministrski predsednik Mussolini, ki je v zelo dolgem in izčrpnem govoru podal sliko zunanjepolitičnega položaja Italije. Govoril je o razmerju Italije do vseh dr-

žav na svetu. Začel je s Kitajsko in z azijskimi državami (Japonska, Siam, Indija, Afganistan), prešel v Afriko in Ameriko ter se slednjič ustavil v Evropi. Ker je govor zelo dolg, ga ne moremo objaviti v celoti. Baviti se hočemo natančneje samo s tistim delom govora, ki slika razmere v Evropi.

Z Anglijo živi Italija v najprisknejšem prijateljstvu. Sploh je prijateljstvo z Anglijo eden izmed stebrov italijanske zunanje politike. Z Rusijo je italijanska vlada sklenila trgovsko pogodbo. L. 1925, in 1926. se je govorilo tudi o političnih zvezah, toda samo neobvezno in brez uspeha. Med majhnimi baltičskimi državami (Finska, Estonska, Letška, Litovska) in med Italijo vlada lepo prijateljsko razmerje. Poljska in Italija nista ob zadnjem obisku poljskega zunanjega ministra Zaleskega v Rimu sklenili nikake politične pogodbe. Črez razmerje med Nemčijo in Italijo se ni pritoževati, čeprav bi bilo lahko boljše. Francija

in Italija sta že uredili nekaj sporovnih vprašanj. O drugih pa je upati, da se bodo v kratkem rešile. Španija, Portugalska in Švica želijo prijateljstva z Italijo.

Mussolini je nato prešel na položaj v srednji Evropi in na Balkanu. Tu nas posebno zanimajo izjave o mali antanti in o razmerju z Jugoslavijo. O mali antanti je rekel sledeče: »Mala antanta, to je zveza med Čehoslovaško, Romunijo in Jugoslavijo, se je osnovala za brambo in ohranitev mirovnih pogodb. Njen značaj je torej bolj negativen kot pozitiven. Ako odvzamemo ta glavni namen, nimajo člani male antante nobenih drugih skupnih koristi.«

Italijansko-jugoslovanski odnosi.

Ker so italijansko-jugoslovanski odnosi radi znanih dogodkov vzbujali pretekle tedne veliko pozornost, hočemo ta del Mussolinijevega govora dobesedno objaviti. Mussolini je izvajal:

»Končno imamo tudi z Jugoslavijo pogodbo o prijateljstvu, sodelovanju in razsojevanju, podpisano v Rimu 28. januarja 1924. Ob tem diplomatsko-političnem dogodku se moramo ustaviti. Smernice zunanje politike glede na Jugoslavijo so bile od nastopa fašistovske vlade dalje ravnočrtne. Moje prepričanje je, da med dvema državama, ki imata skupne meje, ne more vladati brezbrzičnost, ampak samo prijateljstvo ali sovražstvo. Ko smo izključili možnost sovražstva in uporabili načelo prijateljske politike, je Italija stalno izvajala politiko prijateljstva in je tako politiko hotela videti posvečeno v pogodbi iz l. 1924. Ta pogodba je predvidevala nadaljne izpopolnitve. Tako smo l. 1925. prišli do nettunskih konvencij. S temi konvencijami se je v obojestransko zadovoljstvo uredila zapletena in važna snov, ki zadeva stike med obema državama.«

»Tri leta že torej čaka Italija,« je nadaljeval Mussolini, »na jugoslov. ratifikacijo (odobritev, uredništvo). Italija se niti najmanj ne namerava vmešavati v zamotane parlamentarne razmere sosednje države; jasno pa je, da ne more tem zapletljajem podrejati svoje zunanje politike. Italija je tudi prisiljena ugotoviti, da pogodba iz l. 1924. ni ustvarila tistega moralnega ozračja, po katerem pride prijateljstvo iz uradnih zapisnikov vlad v srca ljudstev. Skrivati resničnost je nepotrebno in nevarno. V mnogih jugoslovanskih krogih se vrši propaganda proti Italiji v zelo velikem obsegu. Vršijo jo tudi ljudje, ki imajo politično odgovornost. Primer govora hrvatskega poslanca, bivšega in mogoče bodočega ministra, ki je hujskal na vojno proti Italiji in prorokoval, da bo premirje podpisano v Benetkah, ni star.«

Vse to je v zvezi s popolnim nepoznavanjem resničnega položaja fašistovske Italije in z manifestacijami velikašarstva, ki so tako pretirane, da padajo v politično otročarijo. Lahko se smehljamo in ostajamo popolnoma mirni, kakor je to storila Italija v preteklih dneh; velika napaka pa bi bila, če bi tega ne vpoštevali.

V tem ozračju samonapihovanja in nerazumevanja, ki ga mora svet končno vendar spoznati, se lahko razlagajo najnovejši dogodki v Spli-

tu, Šibeniku in Zagrebu, ki so skrajno težki radi nasilja in opustošenja in ker niso bili izzvani po neobstoječih izgredih v Zadru ali po držanju italijanskih študentov, ki je bilo disciplinirano, kot se spodobi velikemu ljudstvu, temveč po navadni vesti, da se je dr. Marinković odločil predložiti skupščini nettunske konvencije.

Takoj ko sem prejel poročila naših konzulov in našega poslanika v Belgradu, sem s posebnim pismom zahteval zadoščenja. Belgrajska vlada je zadoščenje dala s pismom, ki ga vsakdo izmed vas pozna. Spor je torej z diplomatskega stališča zaključen. Priznavam, da je dr. Marinković s tem, da je hitro sprejel italijanske zahteve, pokazal dobro voljo in namero, vzpostaviti tisto prijateljsko politiko, ki jo hoče tudi Italija od svoje strani gojiti, ker to ni samo v prid obeh držav, temveč v prid evropskemu miru.«

»Bodite previdni!«

»Ob zaključku tega kočljivega vprašanja hočem s tribune te visoke zbornice reči jasno besedo nekaterim elementom onstran Snežnika: Bodite previdni in pametni! Ne poslušajte praznih marenj protifašizma, ki vas upa izigrati kot karto svojega obupa. Vpošteвайте resničnost. Italija vas ne sovraži in ne nasprotuje vašemu mirnemu napredku. Poskušajte pa nas spoznati in pomsiliti, da je Italija, ki je v vseh časih dajala mogočen prispevek k človeški omiki, danes s fašistovsko vlado država, s katero je dobro gojiti prijateljstvo, ne pa netiti sovražstva.«

Mussolini se je nato baval z Ogrsko, Bolgarijo, Turčijo, Albanijo itd., govoril o nemški vojni odškodnini, o zvezi narodov, o upravi in ustroju zunanjega ministrstva itd. Njegov govor je trajal dve uri. Ko je končal, so mu vsi navzoči navdušeno ploskali.

V Nemčiji se vršijo pogajanja za ustvaritev nove vladne večine. Vodstvo nove vlade bi morali prevzeti socialisti, ki so pri volitvah zmagali. To so socialisti tudi sami priznali. »Zmaga rodi dolžnosti,« je izjavilo socialistično glasilo »Vorwärts«. Socialistična stranka pa je oklevala. Za svojo volilno zmago se morajo socialisti zahvaliti dejstvu, da so bili v opoziciji. Staro pravilo je namreč, ki skoraj ne trpi izjem, da v parlamentarnih državah vladne stranke pri volitvah izgube ali sploh večino ali pa utrpe mnogo glasov. Nemški socialisti to pravilo dobro poznajo in zato niso nič kaj navdušeni za vstop v vlado in za sodelovanje z meščanskimi strankami.

V sredo 6. junija pa se je v Kölnu vršila seja glavnega odbora socialistične stranke. Na seji je bil sprejet sledeči sklep: »Nemško ljudstvo je z volitvami izrazilo voljo, naj socialna demokracija prevzame vodstvo pri snovanju vlade. Odbor stranke se strinja s tem, da se takoj začnejo potrebna pogajanja.« — Socialisti bodo torej prevzeli vodstvo nemške vlade in s tem veliko odgovornost. Kot bodočega državnega kanclerja so že označili poslanca Hermana Müllerja, ki je bil že zunanji minister in državni kancler v prvih povojnih letih.

Danes 13. junija se je novi državni zbor prvič sestel. Nova vlada se mu bo najbrž kmalu predstavila.

Okno v svet.

Seja narodne skupščine.

V petek 8. junija se je nadaljevalo zasedanje jugoslovanske narodne skupščine. Kmečko-demokratska koalicija je vložila nujen predlog, naj se notranji minister dr. Korošec postavi pred sodišče, ker je pri zadnjih nemirih kršil ustavo. Ta predlog bo prišel na dnevni red v zakonito določenem času. Takoj nato je skupščinski predsednik dr. Perić predlagal, naj se osem poslancev opozicije izključi od treh sej, ker so pri zadnji seji tako nedostojno razgrajali, da je bilo nadaljevanje seje nemogoče. Vladna večina je sprejela predsednikov predlog. Na sobotni seji je prišlo vsled tega do dogodkov, kakršnih jugoslovanski parlament še ni videl. Nastopiti je morala namreč parlamentarna straža, ki je četrto tvorico od sej izključenih poslancev odnesla s silo iz zbornice.

DNEVNE VESTI.

Dve obletnici.

Zadnjo nedeljo sta bili dve za nas Slovence pomembni obletnici. Dne 10. junija 1912 je umrl v Ljubljani znani naš slovenski pesnik in pisatelj Anton Aškerc. — Dne 10. junija 1918 je umrl v Gorici dr. France Pavletič, duševni voditelj našega krščanskega političnega gibanja na Goriškem.

Pobožnost k prazniku presv. Srca Jezusovega.

V cerkvi sv. Ivana začne pobožnost v četrtek 14. t. m. ob 5. uri: sv. maša in govor in zvečer ob 8. uri govor in blagoslov. Ravno tako bo v petek, soboto in nedeljo. V nedeljo popoldne bo sklep ob 4½ popoldne. Spoveduje se zjutraj in zvečer; vsak kdor prejme sv. zakramente, zadobi popolni odpustek in v nedeljo ob sklepu prejme papežev blagoslov. Vsak naj se udeleži te pobožnosti za praznik presv. Srca Jezusovega, katero bo vodil preč. g. Zdravlič, misijonar, ker obljube božjega Srca Jezusovega mu bodo v tolažbo v življenju in ob smrtni uri.

Vodstvo Apostol. molitve.

Pregled rojstev in smrti.

V goriški pokrajini je bilo v aprilu rojenih v Gorici 63, na deželi 223, skupno 386. Mrtvih je bilo v Gorici 61, na deželi 174, skupno 235. Porok je bilo v Gorici 23, na deželi 52, skupno 75.

V mesecu maju je bilo rojenih v Gorici 63, na deželi 318, skupno 381.

Rado:

Starec ob Rečini.

Spet je Jakova sigurna roka vzdala »Vando« Vlado po oljnatih valovih mimo Opatije, Preluke, Kantride v reško luko. Toda to ni bila hladilna večerna vožnja po toplen dnevu; trije ljudje so zapuščali dom za vedno. Nič jim ne manjka razun doma. Doma, ki ni zgolj hiša, kjer bivaš; dom je gruda in nebna sinjina, morje in zrak, ljudje in kos v grmu, domači stolp in berač, ki pride vsake sobote po vbojajme, vse to je dom, kar se od nežnih let vsadi v srce in če izruješ te spomine, si brez doma, pa če tudi si v tujini v razkošni palači. Vlada, Vanda in Jako so bili brezdomci. Občudoval sem Jako, starega kapitana in pobratima Vladinega očeta. Noče zapustiti ubogi siroti, čeprav ga ne tira nihče od doma.

Na Reki je bilo slovo kratko. Nihče ni hotel z dolgim in zmeravim poslavljanjem oteževati odhoda.

Mala antanta.

Konferenca Male antante se bo vršila od 20. do 23. junija v Bukarešti.

Zveza narodov.

V torek 5. junija se je pričelo 50. zasedanje sveta Zveze narodov. Dnevni red ni bogve kako zanimiv. Za predsednika francoske zbornice je bil pretekli teden izvoljen socialist Bouisson. Dobil je 327 glasov. Njegov nasprotnik je imel samo 240 glasov.

Peking zaseden.

Južnokitajske čete so v petek zjutraj brez boja zasedle glavno mesto Peking.

Spremamba albanske ustave.

Iz Albanije prihajajo vesti o spremembi ustave. Sedanji državni zbor se bo spremenil v ustavodajno skupščino. Inozemski listi poročajo, da se misli predsednik republike Ahmed Zogu oklicati za kralja Albanije.

Mrtvih je bilo v Gorici 66, na deželi 185, skupno 251. Porok je bilo v Gorici 19, na deželi 205, skupno 124.

V aprilu je bilo v Gorici rojenih 63, mrtvih 61, prirastek prebivalstva 2; na deželi rojenih 323, mrtvih 174, prirastek prebivalstva 149; skupno rojenih 235, mrtvih 386, prirastek prebivalstva 151.

V maju je bilo v Gorici rojenih 63, mrtvih 66, tedaj 3 mrtvi več; na deželi rojenih 318, mrtvih 185, prirastek prebivalstva 133; skupno rojenih 381, mrtvih 251, prirastek prebivalstva 130.

Pet in desetlirski bankovci

bodo ostali v veljavi še do 31. decembra 1928. Od tega dne dalje pa do 30. junija 1929 jih bodo sprejemale samo še javne blagajne. Rok je torej podaljšan. — Pet in dvajsetlirski bankovci pa izgubijo 30. junija 1928 svojo vrednost.

Nobile rešen.

Zadnjič smo poročali, da je ruska brezžična postaja ujela Nobilejev klic na pomoč. Dolgo časa se ni moglo ugotoviti, ali je vest resnična ali ne. Nato so v petek 8. junija radiotelegrafisti na ladji »Città di Milano« zaznali klice zrakoplovcev, ki so natančno označili zemljepisno lego kraja, kjer so. Po tistih podatkih bi bili oddaljeni kakih dvajset milj od najsrajnejše severovzhodne točke na Spitzbergih. Po veljnik ladje »Città di Milano« se je hotel prepričati, ali so klici resni.

Ko so spravili obilo prtljago na parnik in je sirena že tretjič zatulila, me je Jako za slovo udaril po svoji navadi po plečih in zamahnil z roko, čes, svet je tu in tam, če mi ni usojeno na starost mirno življenje, pa nič. In je začel tlačiti tobak v svojo pipo. Mala Vanda je bila vsa iz sebe, ker se bo tako daleč peljala. Skrbela je le pa svoje punčke.

»Na svidenje,« sem stisnil Vladi desnico, ko so že dvigali most.

»Na tem svetu najbrže ne več... Še vi bi šli z nami!... Topo sem se nasmehnil, ker sem ugledal pred sabo dom, ki je več kot sreča v tujini.

»Še zadnjič, hvala vam in ne iščite nas, kje bomo,« je šepnila Vlada in se obrnila v stran.

Skočil sem na pomol in otipal v žepu zvezek s pismom. Zdelo se mi je, da je nekaj od teh dragih mi bitij še ostalo. Parnik se je že izgubljal na obzorju za česom ko sem se prebudil iz otrplih misli. Nameril sem pot proti domu. Za parnikom se nisem ozrl več.

(Dalje.)

prišli od zrakoplovcev. Zato je zahteval, naj mu sporočijo vojaško številko radiotelegrafista Biagi-ja, ki je v zrakoplovu. Zopet so čakali na odgovor. V soboto zjutraj pa je dospela brzjavka, v kateri je bila lega »Italie« še natančneje označena. Poleg teh podatkov je bila tudi številka 86.891, to je številka radiotelegrafista Biagi-ja. S tem je bilo dognano, da so klici na pomoč res prihajali iz zrakoplova »Italia«. Nadaljne brzjavke so javile, da se je zrakoplovu zgodila nesreča. Iz še nepojasnjenih vzrokov se je odtrgala ladjica od ogrinja in padla na tla. V ladjici je bil Nobile in še osem mož. Dva sta ranjena na nogah. Ogrinja pa je veter odnesel proti vzhodu. V ogrinju je sedem mož. Verjetno je, da se bodo tudi ti oglasili in rešili, kar toplo želimo. Pri rešilnih pripravah sodelujejo ruska, norveška, danska, finska in druge vlade.

Francosko notranje posojilo.

Francoska vlada je razpisala notranje posojilo. Ko se je podpisovanje zaključilo, je višina posojila presegla 18 milijard frankov.

Italijansko zunanje ministrstvo

prejme na leto 400.000 pisem in 50 tisoč brzjavk. Tako je poročal Mussolini v svojem zadnjem govoru.

Napad na italijansko poslaništvo.

V sredo 6. junija zvečer so se pred italijansko poslaništvo v Berlinu pripeljali nekateri možje in s kamni razbili vse večje šipe v palači. Nato so se takoj zopet odpeljali. Policija jih išče, a brez uspeha. Laški listi pišejo, da so ti zlikovci Jugoslovani, nemški listi pa poročajo, da so bili napadalcem komunisti, ki so se hoteli maščevati radi obsodb komunističnih voditeljev pred izrednim tribunalom v Rimu.

Jezikovno vprašanje v dolini d'Aosta.

V dolini d'Aosta živi nekaj deset tisoč Francozov, ki imajo po ustavi zajamčene nekatere jezikovne pravice. Krajevna uprava se je posluževala francoščine, vsak uradnik je moral znati francoski, napisi so bili francoski. Fašistovska vlada se je lotila tudi tega vprašanja. L. 1926. je bila, kot poroča »Corriere della Sera«, vpeljana italijanščina kot uradni jezik pri občinah in sodnih. Kmalu nato so prekrstili ceste. Francoščina je izginila iz ljudskih šol. Ostala je samo še v cerkvi. Nekdo je celo predlagal, naj se izbriše francoski napis na spomeniku, ki so ga prebivalci Aostske doline postavili v svetovni vojni padlim vojakom. Na spomeniku naj ostane samo italijanski in latinski napis.

Jugoslavija se oborožuje.

Rimski »Giornale d'Italia« pravi, da je izvedel iz zanesljivega vira, da je dospelo v Nemčijo več jugoslovanskih častnikov, da kupijo 40 milijonov patron za puške.

Socialisti in procesija.

V Mattersburgu v Burgenlandu imajo občinski svetovalci staro napisano pravico, da nosijo nebo pri procesiji na Sv. Rešnje Telo. Pri zadnjih občinskih volitvah pa je prišlo v občinski svet več socialistov. Župnik je povabil k procesiji samo nesocialistične svetovalce. Socialisti pa so bili užaljeni in so se pritožili pri dunajskem kardinalu Pifflu, ki je njihovi pritožbi ugodil. In tako bodo zopet smeli nositi nebo.

Manjšinsko vprašanje pred Zvezo narodov.

Albanska vlada je tožila Grčijo, da slabo ravna z albansko narodno manjšino. Pretekli teden se je pred Zvezo narodov vršila obravnavo. Albanski zastopnik Frasheri je naštel vse krivice, ki so se zgodile Al-

bancem v Grčiji. Grški zunanji minister Politis pa je omenil, da albanska vlada išče pretveze za spor z Grčijo, da je Albanija zadnje čase nasproti Grčiji zelo napadalna in da si tega duševnega stanja ne ve razložiti. Po govorih obeh zastopnikov je dobil poljski zunanji minister Zaleski nalogo, naj zadevo preišče in naj še v teku tega zasedanja poroča.

V vednost.

Poročajo nam, da hodi po Banjški in Trnovski planoti neki mladenič, ki pobira naročnino za »Goriško Stražo« in »Edinost«. Pravi, da je v to pooblaščen. Obveščamo javnost, da nismo nikogar pooblastili za pobiranje naročnine za naš list. Če bi oni zlikovec hotel koga oiganiti, naj ga kratkomalo naznani bližnjim orožnikom.

Uprava »Goriške Straže«.

Iz zemljepisja petica.

O demonstracijah, ki so jih priredili na državni praznik dne 24. maja nemški visokošolci v Inomostu (Innsbrucku) na Tirolskem, smo v »Straži« že pisali. Ilustrirani list »Domenica del agricoltore« je pa v svoji zadnji številki objavil poročilo, v katerem pravi, da je skupina jugoslovanskih visokošolcev na praznik dne 24. maja priredila v Inomostu protitalijanske demonstracije, pri katerih je strgala z italijanskega konzulata italijansko zastavo. Potem poroča list, kako je vsled odločnega nastopa italijanskega konzula dala pokrajinska uprava, njej na čelu dr. Stumpf, primerno zadoščenje. Svoje poročilo zaključuje list: »Jugoslovansko sovraštvo porabi vsako priliko, da javno pokaže svoj srd. Toda Italija bi mogla zgubiti potrpežljivost in potem bi se vlada na Dunaju grenko kesala radi svojega ponašanja, čigar posledice so taki incidenti kakor so se zgodili v Inomostu.«

D'Annunzio in dramatika.

Pri D'Annunziu se je pred kratkim zglasila Emma Grammatica, najboljša sodobna italijanska gledališka igralka. Pomenkovala sta se o sedanjem italijanskem gledališču, o moderni dramatiki itd. Pri slovesu je D'Annunzio poklonil igralki svojo sliko s posvetilom in podpisom: »Še neutešeni jadranski morski razbojnik G. D'Annunzio.«

Govoreči film.

Na Dunaju so te dni vprizorili film, pri katerem vse osebe govorijo. Po dolgotrajnih poskusih se jim je stvar vendar posrečila.

Primo de Rivera se ne ženi.

Španski diktator Primo de Rivera, o katerem je šel glas, da se bo na stara leta oženil, je zaroko razdril. Njegova zaročenka gospodična Castellanos je menda igrala na borzi.

Atentat na Kitajskem.

Pretekli teden so neznanci vrgli več bomb na vlak, v katerem se je vozil Čang-tso-lin, diktator severne Kitajske. Čang-tso-lin je bil lahko ranjen, nekaj častnikov iz njegovega spremstva je bilo pa ubitih.

Vrednost sadja v Italiji.

Leta 1911. so računali, da so pri delali v Italiji za 259 milijonov zlatih lir sadja, v l. 1923. za 355 milijonov, l. 1927. pa za nad 500 milijonov zlatih lir. Torej se je tekom 15 let vrednost italijanskega sadja skoraj podvojila. Kako pa je v naši deželi? Vojna je mnogo razrušila in uničila, tako da smo padli glede pridelka sadja pod polovico v primeri s predvojno, a pridni kmetovalci so po vojni ne le obnovili nasade temveč jih tudi povečali. In to je tudi prav, ker pri nas se posebno zgodnje sadje vedno izplača, ker je in bo povpraševanje po njem.

Kaj je novega na deželi?

Vrtojba.

V nedeljo 17. t. m. ob 9½ bo pri nas običajna procesija presv. Srca Jezusovega, h kateri je vabljen vsa goriška okolica.

Log pod Mangartom.

Do sedaj smo imeli procesijo sv. Rešnjega Telesa v nedeljo po prazniku, letos pa na praznik sam. Tako je tudi prav. Do sedaj smo obhajali dan sv. Reš. Tel. le z eno tiho sv. mašo, tako, da skoraj nismo vedeli, da je praznik. Upamo, da se bo letošnja novost obdržala in ohranila kot stalen običaj. — V začetku meseca so prenesli naš občinski urad v Bovec. Za vsako malenkost moramo vzeti pot pod noge in romati v oddaljeni Bovec.

Gaberje na Vipavskem.

Poročila sta se na Sv. Gori gosp. Joško Pegan iz ugledne tukajšnje družine z gč. Marijo Štokelj. Poročal je č. g. F. Terčelj. Ženin je bil okrožni predsednik prosvetnih društev in značajan kulturni delavec. Veliko sreče!

Lom — Gor. Lokovec.

Umrila je v solnčni mladosti Klara Pepca iz Gor. Lokovca. Ko se je majsko cvetje osulo, je odšla... Večni Vrtnar jo je presadil v svoj rajski vrt, to ponižno cvetko. Bila je tiha in Bogu vdana v svoji dolgi boleznici. Da je bila priljubljena med vrstnicami, je pokazal pogreb, ko so jo spremljale na njeni zadnji poti brez izjeme vse kljub dolgi poti iz Gor. Lok. v Lom. Ko smo stali ob odprtem grobu, je nebo rosilo rosne kaplje na svežo zemljo in orosilo se je marsikatero oko. Draga Pepca! Tvoj prostor v nebeškem vrtu bo lep! Prosi še za nas pri večnem Vrtnarju.

Pečine.

Tožimo o slabih časih. Dežja in slabega vremena vse preveč, lepih solnčnih toplih dni pa premalo. Dele je zakasnelo, pa še bolj rast trav in spomladanskega sadeža. Bati se je letos zelo slabe letine. — Svoj občinski urad na Ponikvah smo izgubili s 1. junijem. Sedaj nam ne kaže drugega, kakor vzeti pot pod noge, pa hoditi v daljino Sv. Lucijo. — Zvonov še nismo dobili. Zato še vedno sameva edini veliki zvon, ki pa nima ljubega miru pred sosednimi fanti — po noči. Neredkokrat se zgodi, da zapoje po noči zvon in prestraši marsikoga z bojznijo, da je ogenj kje. Svetovali bi tem mošticem nočnega in božjega miru, da naj pustijo v miru zvon, ker vsak nadaljni slučaj bomo javili oblastvi. Kdo so rogovileži pa tako vedno vedno, da ne bomo v zadregi glede krivcev. — Po slabem vremenu smo se nekako vrgli tudi mi. Tožimo o slabih časih, o pomanjkanju denarja, o splošni mizeriji in pri tem prezremo, da je marsikdo te splošne mizerije kriv sam. Nočemo pridigati, vendar je pa le res, da predradi pogledamo v kozarec. — Ravno zadnji žalostni slučaj naj nam bo svarilen zgled, da bomo v bodoče pili za potrebo, ne čez vrhano mero.

Kal nad Kanalom.

(Smrtna kosa.) Komaj smo preboleli žalostno smrt ponesrečenega Jožefa Šuligoja, že nas je pretresla grenka resnica, da je ljubi Bog v Svoji nedoumljivi previdnosti poklical v boljše življenje komaj 36 letno Lucijo Šuligoj iz Dola, ženo našega cerkvenega pevovodje. Pokojnica je bila blaga duša, katera se je vsa žrtvovala za svoje šestere nedorasle otroke in za svojega ljubljeneega moža. Bila je vzorna kršč. mati in žena. Morda je bil nemajhen vzrok njene nagle in rane smrti tudi skrb in žalost radi njenega moža, kateri je bil smrtno nevarno

operiran pred dvema mesecema. Bog je ohranil moža pri življenju in mu povrnil boljše zdravje, a že no je rešil tukajšnjega trpljenja, ker jo je ljubil. Kako je bila pokojnica priljubljena in spoštovana, je pokazal veličasten pogreb, kakršnega še ni videla naša vas. Cerkveni pevski zbor je pel žalostinke pred hišo žalosti, v cerkvi in ob odprtem grobu. Na pokopališču nisi videl suhega očesa. Želimo Ti, draga Lucija, boljše življenje nad zvezdami, kjer gotovo Boga uživaš. Saj si že sama to srečo slutila, ker zadnje Tvoje besede v tej solzni dolini so bile: »Zame je dobro.« Prosi Boga, da bi bilo »dobro« tudi za Tvojega neotolažljivega moža in Tvoje osirotele otročice, kateri komaj čaka jo, da Te zopet vidijo nad zvezdami. — Dragi France, tudi mi žalujemo s Teboj in Ti želimo, da bi kmalu prebolel težki udarec in grenko izgubo. Naj Te tolažita trdna vera in vdanost v božjo voljo!

Bovško.

Zvonovi v Bovcu in okolici.

Te sem pregledal in preizkusil na povabilo preč. gg. dekana Klobučarja in župnika Muniha.

V Bovcu so zvonovi (es¹ — f¹ — g¹) pok. Broilija. O zvonovih tega zvonarja sem napisal že mnogo ocen, da si je redni čitatelj lahko napravil o njih pravo mnenje. V obče se lahko reče, da so bovški zvonovi med najboljšimi Broilijevimi; seveda tudi oni niso vzorno zvonilo. Vedno se ponavljajoč nedostatek v Broilijevih zvonilih je nenatančna ubranost med udarnimi glasovi; tudi tu je glas malega zvoná občutno previsok celo za lajikovo uho. Udarni in glavni glas se v nobenem zvonu ne krijeta. Srednji zvon ima veliko terco mesto male, on je torej dur = zvon; zvonoglasno pravilo pa zahteva, da sestavljajo zvonilo sami dur = zvonovi ali pa sami mol = zvonovi. Resonanca je zadovoljljiva po vsebini, obliki in času. Liv je kot navadno lep, nepiljen, obesilo pohvalno, oblika zvonov prijetna, ker je premer na vratu daljši kot polovica premera na krilu. Monterju se ne da ničesar očitati; edino podaljški kembljev so predolgi. Gori navedeni nedostaki se morajo pač prezreti, dokler še ni dospela zvonška tehnika do vrhunca popolnosti.

Zvonove v Čez = Soči je vžil zvonar Colbachini (Bassano Veneto). V vzornem zvonu se morata udarni in glavni glas, spodnja in gorenja oktava, popolnoma kriti. tega pa ni v nobenem čezsoškem zvonu. Občutnejša je v tem zvonilu glasovno nedostatna ubranost med udarnimi glasovi f¹, g¹, a¹; srednji zvon je za 1/8 glasu prenizek proti velikemu, mali zvon pa celo za 3/8. Ta zadnja razlika je že nedopustna, ker jo prav lahko zaznava preprosto lajiško uho. Toliko je zvonška tehnika že napredovala, da smemo zahtevati za udarne glasove v zvonilu čisto ubranost. Med harmonijskimi slišnimi glasovi je nenatančna mala terca tudi težko izvabljiva, če tudi prekaša navadno v dobrem zvonu po slišnosti celo glavni glas. Vse to seveda vpliva neugodno na trajnost resonance. Zvonovi, po teži enaki čezsoškim, morajo odmevati 90 do 10 sekund, presega pa veliki zvon komaj eno minuto. Dobro je, da ni brenčanje bolj sunkovito, ampak še precej mirno in v prvih sekundah izdatno, ko odmeva po naglem umolku udarnega glasu še glavni glas. Sicer pa je celotni glas zvonov jasen in bister, žal da preredit in premajhne vsebine.

To ocenjevanje se seveda spušča v tehnične podrobnosti, ki so ljudskemu ušesu brezpomembne, zato so naši Čez = Sočani gotovo zado-

voljni, da so prišli do novega triglasnega zvonila, ki se vzdržuje še vedno na pohvalni črti sedanjega tehničnega razvitka zvonov.

Ljudske zadovoljnosti in pohvale ni pa odnesel monter. Obesila zvonov niso pohvalna. Kembelj je obesen z usnjatim pasom na nepremični, v avbo vlti polobroč, na katerem se pas suče ter se bo v nedolgem času najbrže tudi pregulil. Zvonivci upravičeno tožijo, da se zvonovi ne dajo pravilno zviniti. Naravno: Osi na kroglicah dajejo zvonovom možnost, da izbegavajo udarcem kembljev, dokler ne dosežejo (zvonovi) največjega razmaha, takrat šele začnejo kemblji udarjati enakomerno na obe strani. Ako pa imajo osi zobe, zadržujejo zvonove v kolebanju in kemblji jih lahko dosega jo že pri majhnem razmahu.

V Soči sem določil glas (f¹) velikemu, v zvoniku ostalemu Broilijevemu zvonu. Njegov glas je zamolkel kot bi bil pokrit s suknenim pokrivalom. Zvon dobi nova tovariša z glasovoma g¹ in a¹. Avto je sfrčal dalje proti Trenti; prijetna vožnja s krasnim razgledom na naš mogočni Triglav. Kmalu se je avto ustavil pred lično trentarsko cerkvico. G. župnik je želel vedeti, ali bo novi, še ne obešeni zvonček (f²) primeren tovariš starejšemu, manjšemu, visečemu v zvoniku. Slučaj je še precej ugoden. Zvonček v zvoniku ima glas a² — 1/4, torej je nekako v sredi med malo in veliko terco večjega tovariša. Vzorni interval za dvoglasje je sicer mala terca, izkušnje v zvonoglasju pa uče, da nimajo glasovne razlike pri terci nikdar grdi oblik ostrih disonanc, kakor se uveljav-

ljajo pri drugih intervalih, zato ne bo dvoglasje v Trenti žaljivo.

Zadnja preizkusna postaja je bilo zvonilo cerkvice Marije Device v polju. Tam visita dva nova zvončica e² + 1/4 in fis² + 1/4. Interval velike sekunde je za dvoglasje primeren, ker nastane konflikt med malo terco večjega in udarnim glasom manjšega zvona, zlasti še v tako majhnih zvončkih. Pri teh postaja terca tako glasna, da zatem neva celo udarni glas. In prav lahko se pripeti glasbeniku nespecijalistu, da vzame terco za temeljni glas ter prisodi zvonu napačen glas, za terco previsok. Z obesitvijo teh dveh zvončičev pa ni dosegel montera rekorda v svoji stroki.

Iv. M—a.

Idrijske novice.

Pogreb.

Vojak, katerega je ubilo v Leop. predmestju, je bil z veliko častjo pokopan. Nosili so 16 krasnih svežih vencev. Doma je bil iz Mestrc. Odslužiti je imel še 4 mesece, toda smrt ga je prehitela. Tovariš, ki je bil tudi ranjen, je že toliko okreval, da se je udeležil pogreba.

Prisega.

V nedeljo 3. junija je bila običajna prisega in defiliranje čet na trgu pred cerkvijo.

Poprava cest.

Cesta proti Sv. Luciji se že dalj časa popravlja. Do Sp. Idrije, v bližini Marofa, je posebno dosti delavcev. Tudi proti Ledinam so začeli popravljati. — Le žal, da so pri delu domačini tako slabo upoštevani.

GOSPODARSTVO.

Črešnjev trg v Gorici.

Tekom meseca junija je prišlo na goriški trg dnevno od 300 do 500 q črešenj. Najmanj jih pride ob petkih, ker naši ljudje vedo, da ne pride petek v poštev za izvoz črešenj.

Pri začetku meseca so donašali na trg le malo belih črešenj (= vipavke-cepjenke), tem več pa zgodnjih (renčanke in solnčnice.) Sedaj ni več zgodnjih črešenj, temveč le bele in dve vrsti črnih, od katerih je ena znana v Vipavski dolini pod de-režo, v Brdih pa pod imenom Kozanka, druga pa v Brdih pod imenom divjaka, kljub temu, da nima na sebi prav nič divjega, pač pa je zelo zlahtna in na goriškem trgu najbolj cenjena. To se posebno razvidi iz cene, ki je redno vsaj še za polovico višja od belih.

Kam gredo črešnje? Kljub temu, da pride na trg precej črešenj, jih ni nikdar dovolj; zato so cene precej visoke.

Dnevno kupijo v Gorici okoli 100, pa tudi 150 q črešenj za žveplanje. Zažvepla se vse slabejše blago, ki ne stane več kot 1.70 do 2 L za kg. Dražje črešnje ne pridejo v poštev za žveplanje. Žveplanje se izvrši na ta način, da zložijo v dobro zaprtem prostoru koše s črešnjami enega vrhu drugega, potem v prostoru zažgejo navadno žveplo in prostor puste zaprt vsaj skozi 8 ur. Črešnje izgubijo vso rdečo barvo. Zažveplane črešnje prepeljejo potem v Genovo, kjer jim odstranijo peclje (rep) in koščice, nato jih denejo v sode s slano vodo in jih tako potem izvozijo v Ameriko, kjer pripravljajo iz njih različne komposte in kandirane (posladkorjene) črešnje.

Za žveplanje gre torej mnogo črešenj. Še več bi jih šlo, če bi bila cena nižja. Ostale črešnje se v manjši meri konsumirajo na domačih trgih, večinoma pa jih odpošljejo v inozemstvo. Na Češko gre dnevno iz Gorice okoli 150 q čre-

šenj (dva vagona), en majhen vagon (50 q) črešenj gre na Poljsko, v Krakovo, kjer jih razdelé na manjše partije, deloma tam povzijejo, deloma pa odpošljejo naprej. Dunaj rabi letos malo goriškega blaga, ker je predrago. Dunaj kupuje največ črešenj na tržaškem trgu, kjer so črešnje nekoliko cenejše in vendar dovolj dobre, da pridejo nepokvarjene na Dunaj. Tržaške črešnje ne morejo konkurirati na oddaljenosti trgov z goriškimi, ki so bolj trpežne. V Nemčijo je šlo do sedaj le kakih 10 vagonov črešenj, ker so predrage. V manjših partijah gredo črešnje v vsa mesta, tako v Ljubljano, v Zagreb, na Bled, v Celovec, Bad Gastein itd.

Glede cen ni kaj pripomniti. Žveplarji lahko plačajo črešnje po 1.70 do 2 L za kg, seveda ne smejo biti črešnje preveč črne. Bele črešnje (cepjenke-vipavke) stanejo danes okoli 2.30 L za kg. Najcenejše so bile dne 9. junija, ko so bile po 1.80, najdražje pa od 1. do 4. junija, ko so stale 2.70 do 4.— lire za kg. Divjake so dražje, in sicer niso bile nikdar izpod 3 L za kg, danes 3.50.

Črešnje so letos važen vir dohodkov, in marsikateri kmetovalec trenotno nekaj lažje diha.

Krt in njegova pravica.

V goriški provinci je prepovedan lov na krta, kot je že poročala »Straža«. Tudi v sosedni videmski provinci je sedaj izšel prefektov odlok, glasom katerega je prepovedan lov na krta in prodajanje krto-vih kož v celi ravnini province. V goratem delu province je lov dovoljen.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. PAOLO NETZBANDT
med. chir.

KOBARID

daje informacije v lekarni in v baru ARRIGONI.

Sežanski trg.

V mesecu maju je bilo na prodaji v Sežani 2949 glav živine, in sicer dne 3/5 778 glav, 12/5 1355 glav in 22/5, 836 glav. Volov in krav je bilo 1231 glav, telet 140, konj 374, prašičkov 1204. Cena goveji živini žive teže od 300—340—360 lir stot., teletom po 450 lir mrtve teže, konji po pasmi in lepoti, prašički 5—10 tedenski od 100—160 lir glava. Kupčija v obče prav dobra, posebno z volmi in prašički. Na trgih v Sežani, ki se vrše dvakrat v mesecu: 12. in 22., se razprodaja tudi manufaktura, obleka, obuvala, železnina, lesena posoda, škropilnice za trte mehi, brusilni kamni, kose, srpi, itd. Železniške, vozovne in avtomobilne zveze na vse strani Sežane. Postrežba po gostilnah točna, kuha dobra; toči se prvovrsten kraški teran, kakor tudi bela vipavska in istrska vina.

Tržne cene.

dne 12. junija 1928.

Česen 90 cent. do 1 kg; špaglji L 1.80 do 2.40 kg; kolerabe 50 do 60 cent. kg; korenje L 1 do 1.20 kg; artičoki 20 do 50 cent. kos; čebula 80 cent. do 1 L kg; pesa 80 cent. do 1 L kg; fižol navaden L 1.80 kg; fižol koks L 2.60 kg; solata glavata 50 do 60 cent.; krompir 80 cent. do 1 L kg; grah 70 do 80 cent. kg; redič L 1 do 2.20 kg; špinača L 1 do 1.20 kg; fižol v stročju L 5 do 6 kg; vrzote 50 do 60 cent.; bučice L 2.40 do 2.80 kg; črešnje L 2 do 4 kg; jagode L 7 do 8 kg; limoni 15 do 20 cent. kos; maslo sveže L 14 kg; maslo presno L 17 do 18 kg; mleko L 1 do 1.10 liter; med L 10 kg; jajca 4 do 50 cent. kos.

Književnost in umetnost.

O Janezu Ev. Kreku.

Oglejmo si naše gore cvet, knjižico o Janezu Ev. Kreku, ki je izšla te dni v Gorici. Spisal jo je Trentar, eden najožjih prijateljev Krekovih, in zato pač diha vse delce tako tople in pristržne ljubezni, kot jo zmore le prijateljsko srce. V imenu Goričanov je Trentar postavil v tej knjižici pomnik, ki ga mora biti vesel vsakdo, kdor je doumel pomen Krekovega genija, ki je iz brezoblične množice malovaščanov zgnetel moderen, izobražen narod. Jasno raste pred nami iz knjižice postava moža, ki je na zdravo podlago slovenske plemenske narodenosti vcepil evropsko izobrazbo, katoliško versko misel in žlahtno ljubezen do zatiranih. Tako je dozorel v moža evropskega formata, v največjega socialnega delavca Slovencev.

Trentar je najprej podal kratek potek Krekovega življenja. Sledi prelepo poglavje o Krekovi osebnosti, prepleteno z osebnimi spomini in dogodkami. Jedro knjižice pa tvorí opis Krekovega obsežnega in raznovrstnega dela. Tu vidiš Kreka, »pravega kmetskega, delavskega fanta z visoko naobrazbo«, kako sproži mogočno ljudsko gibanje za prosvetno delo. Mimo brave gre do trume Krekovih sodelavcev iz vseh pokrajin; najbolj natančno nam je Trentar predstavil Krekove sodelavce iz Primorja. V sledečem razdelku spoznaš velikopotezno Krekovo delo na zadružni ledini, in vidiš, kako so vzcvetele stotine naših zadrug, prava zavetja revnemu kmetu. Tu je pisatelj mimogrede postavil par zgodovinskih znamenj na tratu goriškega zadružništva. Velikansko idejno in praktično prenovljenje, ki ga je katoliško gibanje pod Krekovim vodstvom izvršilo na socialnem polju, je pisatelj strnil na par straneh, in je skušal začrtati glavne obrise. V drugi izdaji bi to poglavje kazalo precej razširiti. Za pravilno umevanje Krekove osebnosti in njegovega dela je pomembno poglavje, ki nam

kaže Kreka kot globoko pobožnega duhovnika. Posebej za zdanje čase poučuje in navdušuje poslednja slika Krekova, ki nam ga kaže, kako pravičen je vsem narodom, kako njegova velika duša vse z ljubavjo objema, kako skrbi za italijanske begunce, brani ukrajinske žide, bosaanske kmete, obenem pa se trdno drži pravic, ki jih ima njegov lastni narod.

Želimo, da bi ta mala, a tako je drnata in topla knjižica prišla v roke tisočerm. Starejši si bodo ob njej obnavljali lepe spomine, mladi pa bodo spoznali moža, o katerem je dr. Ivan Tavčar, glavar slovenske narodno-napredne stranke, dejal: »Slovenci nismo imeli večjega moža od drja. Kreka in ga tudi v sto letih ne bomo imeli.«

Knjiga se dobiva v Katoliški knjigarni in stane 1.50 L.

Meh za smeh.

Gotovo.

»Mama, ali bi ne bilo bolje, če bi tebe bolel zob in ne mene?«

»Zakaj?«

»Ti vendar lahko vzameš zobe iz ust, jaz jih pa ne morem.«

Razgovor.

Oče in sin sta šla v nedeljo zjutraj v štiri ure oddaljeno mesto. Hodila sta mimo polj in sin je rekel: »Pšenica dobro kaže.« Ko sta prišla zvečer domov, je oče odvrnil: »Rž tudi.«

Nekdaj — sedaj.

»Kje so časi, ko si me imenoval svoj ideal?«

»Ja, draga moja, medtem si postala kruta resničnost.«

Filozofija.

Ona je filozofično razpoložena, zato reče globokoumno: »Življenje je potovanje.« — »Da,« vzdihne on, »in mi možje nosimo prtljago.«

Profesorska.

Pred kratkim je prispel v London profesor I. E. Aldermann iz Avstralije, da bi se udeležil nekega znanstvenega kongresa. Iskal je prostora za zborovanje, a jih ni našel. Ko je natančneje pogledal vabilo, je videl, da se bo kongres vršil v maju l. 1929.

Listnica uprave: Franc Skubin, Brdice, Kožbana: Poslana zahvala stane od 40 do 80 Lir. Ali naj jo objavimo?

Darovi.

Za Sirotišče sv. Družine: Preč. g. Jos. Milanič 50 L; preplačila za Socialni zakonik 112 L.

Katoliška bukvarna kakor tudi tvrdka L. Lukežič in A. Koren so nam darovali raznih predmetov za srečkanje, za kar izrekamo prav toplo zahvalo.

Izjava. *)

Podpisani izjavljam, da umaknem dimnikarsko obrtnico v prilog g. Ivanu Lapuhu, dim. mojstru v Idriji, ker sva se z njim pogodila, da je znižal dim. cenik za Idrijo tako, kakor je bilo potrebno.

Jakob Kavčič, Idrija 255.

Ivan Lapuh, Idrija 126.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

Kmetje pozor! Kdor hoče imeti pripraven šolcar, naj se oglasi pri kovaču Andreju Božiču v Solkanu na Solskanski cesti. Sprejema tudi popravila in predelavo plugov.

Ugodna prilika! Na prodaj je majhen kamijon »Ford« za težo 5 do 6 q. Primas, Gorica, Via Garibaldi 18.

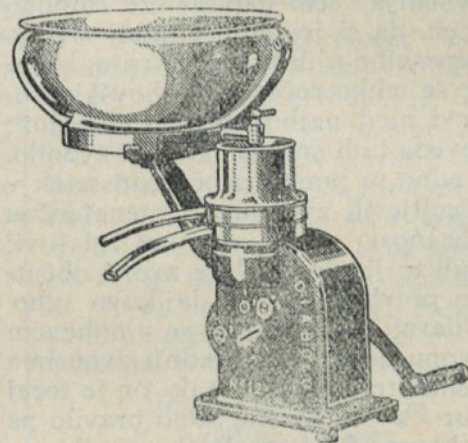
Botri, botre! Pozor! Najlepša in najcenejša birmanska darila dobite pri urarju-zlatarju Antonu Vadnjalu, Ajdovščina.

Lukman iz Slapa ob Idriji naznanja cenj. občinstvu, da se dobe v njegovi trgovini poleg manufakture tudi čevljarske potrebščine.

Na prodaj je hiša z vsem gospodarskim poslopjem, dvoriščem in malim vrtom; zraven ca 3 njive zemlje s solčnim vinogradom, približno za 10 hl vina. vse obdelano. Posest takoj po pogodbi. Posestvišče leži v Selu pri Črničah v bližini ceste; prodam pod ceno za samo 13.000 lir. Posredovalec dobi primerno nagrado. Lastnik: Ječič Viktor, pekarna Dobravlje.

Dražba. Dne 14. junija ob 10. uri se bo vršila na tukajšnji preturi št. 7 dražba zemljišča pripadlega konkurzni masi Alojzija Komavli iz Pevme št. 175. Najmanjši ponudek znaša Lit. 823.30. Zemljišče je cenjeno na Lit. 1.235. Eventuelne informacije da pisarna odvetnika Pri možiča v Gorici, Corso Verdi 23.

Na prodaj je čevljarski šivalni stroj »Kaiser« v boljšem stanju po primerni ceni. Več se izve pri Alojziju Volku, Trnovo pri Gorici št. 81.

Pojasnila prebivalcem goriške pokrajine dajejo zastopnik tvrdke:

Vittorio Jonson - Gorica, Via Contavalle 4-II. in Josip Kovačič, trgovina, Idrija pri Bači 94

Kdor prodaja harmonij za izpod tisoč lir, naj sporoči »Goriški Straz« ceno in naslov.

Moderna zlatarna, Corso Verdi št. 13. — Birmski, poročni in krštni darovi po zmernih cenah. Popravila ur in zlatarskih predmetov izvršujem z jamstvom in hitro. Kupujem krone, srebro, staro zlato po najvišjih cenah.

Pozor botrce in botrčki!

Prav lepa birmanska darila po nižjih cenah kupite pri urarju in zlatarju Franju Keberju v Idriji.

Na prodaj je posestvo na Grahovem ob cesti. Zemljišča približno 2 ha. Hiša in hlev sta krita za opeklo, pripravna za vsako obrt. Istotam čevljarski šivalni stroj. Vse pod ugodnimi pogoji radi selitve. Pirih Alojzij, Grahovo št. 82.

Zdravnik
za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER
sprejema v GORICI
Piazza della Vittoria št. 20
in v svoji podružnici
pri **SV. LUCIJI** št. 35

Temeljita izraba mleka doma, v mlekarni in na planini je mogoča edino s pomočjo posnemalnika

DIABOLO

ki je prvovrsten švedski svetovni izdelek, trpežen, priprost.

Plačuje se lahko v obrokih.

Večletno jamstvo tovarne. Krajevni zastopniki se iščejo. Ceniki in katalogi so brezplačno na razpolago.

KNUT JONSON, BOLZANO

Važno!

Važno!

Kmetovalci!

Predno kupite posnemalnik, zahtevajte moj ilustrirani ceniki, ki ga pošljem vsakemu na zahtevo brezplačno, ali pa oglejte si osebno posnemalnik znamke „ROTH“ v moji trgovini ali pa pri komu, ki ga ima že v rabi, in prepričali se boste, da so moji posnemalniki **boljši** in **veliko cenejši** od drugih. Ob enem naznanjam, da je samo gospod **Josip Medvešek** potnik moje tvrdke in nihče drugi.

Just Ušaj,

zastopnik tovarne mlekarских strojev „ROTH“ v Stuttgartu na Nemškem.

Gorica, Piazza della Vittoria št. 4

Prodaja na obroke.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzljavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50,000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerva

Din. 10,000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaška Slatina.

Vloge na knjižice po 4 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obližij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.